

**JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU
(sediul central)**

Republica Moldova, mun. Chișinău, str. N. Zelinschi, 13
Email: jbotanica@justice.md; Tel.: /+373 22/ 52-20-21
www.instante.justice.md

**Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu, nr. 28**

Dosar nr. 2i-103/18

Judecătoria Chișinău (sediul central), Vă expediază încheierea din data de 03 iunie 2025, precum și înscrisurile ce interesează soluționarea excepției de neconstituționalitate în privința textului „*fiecare creditor*” din art. 217 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, ridicată la cererea înaintată de avocatul Tudor Leșanu acționând în interesele reprezentantului debitorului, Culcițchi Anatolie, în cauza de insolvență intentată în privința societății pe acțiuni „SCANA”, în planul procedurii de restructurare,

Anexe:

1. Încheierea Judecătoriai Chișinău (sediul central) din data de 03 iunie 2025, pe 3 file;
2. Copia cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, pe 3 file;
3. Sesizare privind excepția de neconstituționalitate, pe 11 file;
4. Copia cererii introductive înaintată de S.R.L. „BASCONSLUX”, pe 3 file;
5. Copia cererii de restituire a cererii introductive depusă de reprezentantul debitorului, pe 9 file;
6. Copia cererii de restituire a cererii introductive depusă de reprezentantul debitorului Culcițchi Anatolie, pe 9 file;
7. Copia cererii de restituire a cererii introductive depusă de membrii comitetului creditorilor S.A. „SCANA”, pe 5 file;
8. Copia cererii de restituire a cererii introductive depusă de reprezentantul debitorului Culcițchi Anatolie, pe 2 file;
9. Copia încheierii Judecătoriai Chișinău (sediul central) din data de 26 martie 2025, pe 4 file;
10. Copia cererii de încetarea procesului pe marginea cererii introductive S.R.L. „BASCONSLUX”, depusă de de reprezentantul debitorului Culcițchi Anatolie, pe 5 file;
11. Copia încheierii Judecătoriai Chișinău (sediul central) din data de 13 mai 2025, pe 3 file;

Vicepreședintele interimar al Judecătoriai Chișinău (sediul central)

Arhip Alexandru

Ex: Aculov Vladlena

SESIZARE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

a sintagmei „*fiecare creditor*” din conținutul art.217 alin.(1) din Legea insolvenței nr.149/2012

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

„21” mai 2025

A. Autorul excepției de neconstituționalitate

1. Nume: Culcițchi

2. Prenume: Anatolie

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecății instanței

1. Prin Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, s-au admis cererile introductive față de S.A. „SCANA” depuse de Zinciuc Maria, prin intermediul avocatului Bargan Iurie, și de B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A.; s-a constatat insolvabilitatea S.A. „SCANA” și s-a intentat procedura de insolvabilitate a întreprinderii; s-a ridicat dreptul lui Culcișchi Anatolie de administrare a S.A. „SCANA” și s-a desemnat Chicu Dumitru în funcția de administrator al insolvabilității.
2. Prin Hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul central) din 13 noiembrie 2019, s-au respins contestațiile depuse de Covalenco Andrei, reprezentantul B.C. „EXIMBANK” S.A., avocatul Cucu Mihail, reprezentantul S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT”, Irina Bambuleac, reprezentantul Liliane Brînză, avocatul Lunga Dmitrie și Vlah Victor împotriva hotărârilor adunării creditorilor S.A. „SCANA” în procedură de restructurare din 30 mai 2019, ca fiind neîntemeiate. S-a admis cererea administratorului insolvabilității Vasiliev Ruslan cu privire la confirmarea planului procedurii de restructurare a S.A. „SCANA”. S-a confirmat planul procedurii de restructurare a S.A. „SCANA”, acceptat de adunarea creditorilor, conform procesului-verbal din 30 mai 2019. S-a încetat procedura de restructurare și s-a aplicat planul procedurii de restructurare față de societatea debitoare, iar în funcția de administrator al procesului de insolvabilitate a fost confirmat administratorul autorizat Vasiliev Ruslan.
3. Prin Încheierea Judecătorei Chișinău sediul Central din 10.10.2022 s-au respins cererile depuse de Vlah Victor și reprezentantul creditorului SRL „EURO LINE CONSTRUCT”, avocatul Cucu Mihail privind anularea hotărârii adunării creditorilor din 11 martie 2022. S-a admis cererea locțiitorului administratorului insolvabilității, Selevestru Irina privind confirmarea modificărilor la planul procedurii de restructurare. S-a confirmat modificările la planul procedurii de restructurare, acceptate de adunarea creditorilor SA „SCANA” din 11 martie 2022.
4. În cadrul procedurii planului de restructurare a SA „Scana”, compania SRL „Basconslux” invocând că ar deține creanțe curente (apărute după data intentării procesului de insolvabilitate) față de SA „Scana” a înaintat în cadrul instanței de insolvabilitate cerere introductivă privind intentarea procedurii de faliment față de SA „Scana” în temeiul art.217 al Legii insolvabilității, care constituie la moment obiect de examinare pendinte pe rolul Judecătorei Chișinău, sediul Central.
5. SA „Scana” se apără invocând că SRL „Basconslux” nu este subiect al unei asemenea acțiuni de revocare a planului și trecerii în faliment, întrucât nu este creditor validat, nu este inclus în Graficul de stingere a creanțelor și nu este afectat de realizarea, sau nerealizarea planului de restructurare, care astfel nu îi este opozabil unei asemenea persoane.
6. Din expunerile în ședință au rezultat interpretări divergente asupra întinderii sintagmei „fiecare creditor” din art.217 al Legii insolvabilității.
7. În prim plan evidențiem că în baza sintagmei ”fiecare creditor” în speță compania SRL „Basconslux” pretinde că deține o creanță față de SA „Scana” apărută după data intentării procedurii de insolvabilitate și cere trecerea în procedura de faliment în baza art.217 din Legea insolvabilității.
8. În considerarea acestui fapt, crează incertitudine întrucât nu este clar dacă prin sintagma ”fiecare creditor” legislatorul a avut în vedere:
 - fiecare persoană care pretinde că deține o creanță, inclusiv și apărută după data intrării în

- insolvență și confirmării planului de restructurare, sau totuși
 - fiecare creditor validat și care este afectat de o eventuală nerealizare a planului ?
9. Întru-cât noțiunea de "creditor" din art.2 al Legii insolvențabilității nu face această distincție se crează aparența eronată că art.217 Legea insolvențabilității poate fi invocat și de o persoană ce doar pretinde la un drept de creanță, deși nu este inclusă în plan și astfel nici nu poate *a priori* fi afectată de nerealizarea planului ca premisă determinantă pentru exercitarea acestei acțiuni procesuale.
 10. Considerăm că prin sintagma contestată din art.217 alin.(1) din Legea insolvențabilității legislatorul lasă o discreție nescuzabilă pentru instanțele de judecată de a interpreta limitele noțiunii de creditor ca subiect procesual al unei cereri de revocare a planului bazată pe art.217, neclaritate ce încalcă prevederile art.23 din Constituție.
 11. În acest caz, instanța de insolvențabilitate în ședința pe dosarul de bază din 09.04.2025 a lăsat a se înțelege că interpretările eronate ale SRL „Basconslux” pot fi reținute.
 12. În viziunea noastră scopul urmărit de art.217 privește constatarea neexecutării planului de restructurare și revocarea acestuia. Această dispoziție legală nu instituie o nouă procedură de insolvențabilitate, ci doar oferă dreptul creditorului validat de a cere revocarea planului din cauza nerealizării acestuia și, pe cale de consecință a nesatisfacerii creanței sale conform graficului de stingere a creanțelor din plan.
 13. Trecerea debitorului insolvențabil în procedura de faliment constituie doar efectul obiectului de bază al cererii introductive – revocarea planului pentru neexecutare, întru-cât doar ca efect al revocării planului de restructurare pentru nerealizare, instanța de insolvențabilitate va decide trecerea debitorului în faliment.
 14. Acest fapt presupune că nu orice persoană care pretinde la un drept de creanță față de societatea insolvențabilă aflată în procedura planului de restructurare este în drept să solicite intentarea procedurii de insolvențabilitate, ci doar acei creditori validați datorită cărui fapt ei sunt direct vizați de nerealizarea planului.
 15. În situația în care persoana care depune o cerere bazată pe art.217 de intentare a falimentului unei societăți aflate în procedura planului de restructurare nu este creditor validat și nu este nici vizat în Graficul de stingere a creanțelor din cuprinsul Planului procedurii de restructurare, aceasta nu ar trebui să poată pretinde la revocarea planului și trecerea în faliment, ci la încasarea datoriei certe, lichide și exigibile apărute după intrare în insolvență pe cale silită.
 16. Subsecvent, norma de la art.217 este transpusă în Secțiunea a 4-a a Capitolului 6 Procedura de restructurare, reglementând efectele confirmării planului procedurii de restructurare și supravegherea aplicării lui.
 17. Din analiza textului de lege al art.184 alin.(1) determinăm încă o dată că legislatorul a urmărit anume sensul că prevederile și efectele planului nu se răsfrâng asupra unor pretinse creanțe născute după data intrării debitorului în procedura restructurare, întru-cât acestea nu sunt afectate de planul de restructurare și pot fi urmărite silit.
 18. Totodată, art.191 din Legea insolvențabilității prevede categoriile creditorilor asupra cărora se răsfrânge un plan de restructurare. În speță, o persoană care nu este creditor validat, fie este un pretins creditor al masei, nu se încadrează în nicio categorie din cele enumerate exhaustiv în art.191 din Legea insolvențabilității.
 19. Subsecvent, conform art.201 alin.(1) din Legea insolvențabilității, *Numai creditorii ale căror creanțe au fost validate și incluse în tabelul definitiv al creanțelor sînt în drept să voteze planul procedurii de restructurare.* Din moment ce doar creditorii validați au dreptul să voteze un

plan de restructurare, este evident că și revocarea acestuia poate fi solicitată la fel doar de acești creditori validați.

20. Din acest motiv, legislatorul oferă posibilitatea unui creditor curent de a iniția procedura de insolvență. Însă nu în condițiile art.217 care privește creditorii validați, ci în ordine generală. În acest caz, art.208 alin.(3) din Legea insolvenței prevede că, În cazul intrării în procedura falimentului ca urmare a eșuării planului procedurii de restructurare sau în cazul unei executări silită, planul confirmat se consideră drept o hotărâre definitivă și irevocabilă împotriva debitorului.
21. Din textul de lege desprindem două situații legale exhaustive și alternative care pot duce la revocarea planului și trecerea în faliment:
 - Eșuării (neîndeplinirii) planului de restructurare în privința creditorilor validați care sunt în drept să depună o cerere în condițiile art.217,
 - Punerea în executare silită a unui document executoriu în favoarea unei terțe persoane (creditor curent) și care modifică situația patrimonială a debitorului avută în vedere odată cu confirmare planului de restructurare, astfel încât realizarea acestuia devine imposibilă.
22. În consecință, o persoană ce nu este creditor validat (în speță SRL „Basconslux”) dacă pretinde că deține o creanță curentă față de societatea aflată în procedura planului de restructurare urmează să o confirme sub aspectul caracterului cert, lichid și exigibil prin obținerea unui document executoriu și ulterior să o pună în executare silită.
23. În cazul în care executarea acestui titlu executoriu nu poate fi realizată în procedura planului, instanța din oficiu, fie orice creditor validat va fi în drept să ceară revocarea acestui plan deja imposibil de realizat.
24. Esențial evidențiem și prevederile art.53 alin.(2)-(3) din Legea insolvenței, care prevede că, (2) Toate acțiunile împotriva debitorului sînt exercitate în numele creditorilor de către adunarea creditorilor și de comitetul creditorilor, cu excepția cazurilor în care prezenta lege prevede în mod expres exercitarea dreptului de către creditor în mod individual. (3) Îndreptățit să participe la procedurile de insolvență este acel creditor care a formulat și căruia i s-a validat, total sau parțial, o cerere de înaintare a creanței prin includere în tabelul definitiv al creanțelor și care are dreptul de a participa și de a vota la adunarea creditorilor, inclusiv asupra unui plan de restructurare, de a fi desemnat în calitate de membru al comitetului creditorilor, de a participa la distribuțiile de fonduri rezultate din restructurarea debitorului sau din lichidarea masei debitoare, de a fi informat sau notificat cu privire la desfășurarea procedurilor și de a participa la orice altă procedură reglementată de prezenta lege.
25. Textul de lege sus-enunțat explică suficient de clar că doar un creditor validat ar putea participa la procedura de insolvență și de a solicita revocarea unui plan de restructurare pentru neexecutare în condițiile art.217.
26. Poziția dată a fost expusă și de Curtea Constituțională în Decizia nr.116 din 8 septembrie 2022 privind examinarea constituționalității art.217 alin.(1) din Legea insolvenței în care Înalta Curte a enunțat următoarele, citez:

„21. Cu privire la argumentul autorului sesizării referitor la faptul că procedura de insolvență reprezintă o procedură colectivă, iar interesele tuturor creditorilor sunt reprezentate de adunarea creditorilor și de comitetul creditorilor, Curtea observă că articolul 53 alin. (2) din Lege stabilește că toate acțiunile împotriva debitorului sunt exercitate în numele creditorilor de către adunarea creditorilor și de comitetul creditorilor, cu excepția cazurilor în care prezenta lege prevede în mod expres exercitarea dreptului de către creditor în mod

individual. Astfel, în cazurile stabilite de lege, creditorul poate acționa în mod individual pentru apărarea drepturilor sale, dacă nerealizarea planului de restructurare afectează direct interesele creditorului.” citat încheiat.

27. Suplimentar, remarcăm că la 02.02.2023 Curtea Constituțională a pronunțat Decizia de inadmissibilitate nr.12 în care a enunțat principiile determinante care consfințesc obiecțiile noastre asupra cererii introductive depuse de un terț al procedurii și planului de restructurare a SA „Scana” în persoana - SRL „Basconslux”.
28. Din argumentarea Înaltei Curți rezultă expres că aplicarea art.217 alin.(1) din Legea insolvenței decurge din art.53 care conferă un asemenea drept procedural de a depune o cerere introductivă de revocare a planului și trecere în faliment - doar creditorului validat și care este afectat direct de nerealizarea planului.
29. Totuși, datorită formulării neclare și generale a sintagmei ”fiecare creditor” din art.217 există riscul suficient de serios ca instanța să accepte o cerere bazată pe această normă și din partea unei persoane ce doar pretinde că deține o creanță, și nu o creanță validată și inclusă în plan, dar una pretins apărută după data intentării insolvenței.
30. Astfel încât prin această formulare neclară și imprezvizibilă pentru părți, suntem la discreția instanței dacă va accepta sau nu o cerere de trecere în faliment depusă de o persoană care nu este un creditor validat și nici nu este astfel afectat de potențială nerealizare a planului de restructurare.

C. Obiectul sesizării

31. Prezenta sesizare are ca obiect verificarea corespunderii constituționalității sintagmei „*fiecare creditor*” din conținutul art.217 alin.(1) din Legea insolvenței, în virtutea faptului că contravine Principiului Securității raporturilor juridice reglementat de art.6 paragraful 1 și Preambulul, art.1 Protocol 1 al Convenției Europene pentru drepturile omului și libertățile fundamentale și prevederilor art.8, art.23, 26, 46 și 54 din Constituția Republicii Moldova.
32. Articolul 217 alin.(1) din Legea insolvenței nr.149 din 29.06.2012 este expus în următoarea redacție: „*Dacă, pe parcursul realizării planului procedurii de restructurare, debitorul nu respectă prevederile lui sau planul nu este realizat în termen, comitetul creditorilor sau fiecare creditor poate înainta o nouă cerere introductivă, care va avea ca efect intrarea în faliment și lichidarea patrimoniului debitorului fără a mai fi necesară dovada insolvenței lui.*”
33. Sintagma contestată expusă la art.217 alin.(1) din Legea insolvenței în redacția actuală promovează încălcarea directă a dreptului de proprietate al debitorului întru-cât bazându-se pe aceasta o terță persoană ca SRL „Basconslux” pretinde la revocarea planului și lichidarea patrimoniului SA „Scana”.

D. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

Legislația pertinentă

Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 8

Respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale

(1) Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

(2) Intrarea în vigoare a unui tratat internațional conținând dispoziții contrare Constituției va trebui precedată de o revizuire a acesteia.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

Articolul 46

Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

Prevederile relevante ale Legii insolvenței nr.149 din 29.06.2012 sunt următoarele:

Articolul 217

Cererea de lichidare în cazul nerealizării planului procedurii de restructurare

(1) Dacă, pe parcursul realizării planului procedurii de restructurare, debitorul nu respectă prevederile lui sau planul nu este realizat în termen, comitetul creditorilor sau **fiecare creditor** poate înainta o nouă cerere introductivă, care va avea ca efect intrarea în faliment și lichidarea patrimoniului debitorului fără a mai fi necesară dovada insolvenței lui.

(2) Intentarea procedurii falimentului ca rezultat al neexecutării planului procedurii de restructurare conduce la revocarea planului. În acest caz, creditorii ale căror creanțe au fost stinse ca urmare a executării planului sînt obligați să restituie tot ceea ce au primit. Creanțele unor astfel de creditori se restabilesc în tabelul creanțelor în mărimea corespunzătoare.

(3) Revocarea planului procedurii de restructurare nu servește temei pentru restituirea sumelor achitate creditorilor masei și creditorilor cu creanțe de rangul întâi și doi în perioada aplicării planului.

(4) Creanțele amînate sau eşalonate prin planul procedurii de restructurare, odată cu revocarea acestuia, se restabilesc la scadență.

(5) Înregistrarea cererii menționate la alin. (1) nu suspendă continuarea activității debitorului pînă cînd instanța de insolvență nu hotărăște asupra ei.

(6) Hotărîrea instanței de insolvență cu privire la respingerea unei noi cereri introductive poate fi atacată cu apel de către creditori.

(7) Respingerea apelului nu exclude posibilitatea înaintării ulterioare de către creditori a unei cereri introductive dacă aceștia consideră continuarea executării planului procedurii de restructurare drept o cauză a pierderii patrimoniului debitorului, care a afectat interesele creditorilor.

(8) În partea nereglementată de prezentul articol se aplică efectele prevăzute de legislația civilă la nulitatea actelor juridice.

Prevederile relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (în continuare – Convenția Europeană), amendată prin protocoalele adiționale la această convenție (încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298-XIII din 24 iulie 1997) sunt următoarele:

Protocolul nr.1 adițional la Convenție

Articolul 1

Protecția proprietății

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

Prevederile relevante ale Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice (adoptat la New York la 16 decembrie 1966 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 217-XII din 28 iulie 1990) sunt următoarele:

Articolul 26

„Toate persoanele sunt egale în fața legii și au, fără discriminare, dreptul la o ocrotire egală din partea legii.

În această privință legea trebuie să interzică orice discriminare și să garanteze tuturor persoanelor o ocrotire egală și eficace contra oricărei discriminări, în special de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau întemeiată pe orice altă împrejurare.

Expunerea motivată a autorului asupra pretinselor încălcări a normelor constituționale:

34. În prim plan, norma contestată — art. 217 alin. (1) din Legea insolvenței — reglementează dreptul de a depune o cerere introductivă în vederea trecerii în procedura falimentului, în caz de nerealizare a planului procedurii de restructurare. Deși formularea generală „fiecare creditor” pare, la prima vedere, permisivă, o analiză sistematică și logică a textului normativ, coroborată cu natura planului de restructurare, relevă o problemă gravă de coerență legislativă și predictibilitate.

35. Planul de restructurare este un act aprobat de instanță și are caracter obligatoriu doar pentru creditorii care au fost validați în procedura de insolvență și incluși în tabelul definitiv al creanțelor. Aceștia participă la votarea planului, li se poate stinge, amâna sau eşalona creanța prin plan și, implicit, pot fi afectați în caz de nerealizare a acestuia. În mod logic și firesc, doar

- aceste persoane — creditorii validați și incluși în plan — pot pretinde la neexecutarea planului și pot avea interes juridic legitim de a solicita revocarea acestuia și trecerea în faliment.
36. În schimb, extinderea dreptului de a iniția falimentul către „fiecare creditor”, fără a distinge între creditorii incluși și cei neincluși în plan, generează un dezechilibru major în arhitectura procedurii de restructurare. Astfel, se conferă un drept de acțiune chiar și unor creditori preținși sau eventuali (de exemplu, titularii unor creanțe curente ori viitoare), care nu au fost validați de instanță, nu figurează în tabelul creanțelor, nu au participat la procedura de adoptare a planului și, în mod esențial, nu sunt afectați de modul în care acesta este sau nu executat.
37. Prin urmare, permitem unei terțe persoane, care nu are o creanță validată și nu a fost parte a planului, să invoce nerealizarea acestuia — o contradicție juridică evidentă. Această posibilitate duce la o aplicare arbitrară a legii și creează o stare de incertitudine și instabilitate pentru debitor, dar și pentru creditorii incluși și afectați de plan.
38. În mod concret, în speță, SRL „Basconslux” invocă art. 217 alin. (1) pentru a solicita trecerea în faliment a SA „Scana”, deși nu are o creanță validată în tabelul creditorilor și nu a fost parte la planul de restructurare. O asemenea acțiune, permisă de redactarea vagă a sintagmei „fiecare creditor”, afectează grav securitatea juridică și previzibilitatea raporturilor de drept. Debitorul nu poate anticipa cine ar putea cere lichidarea sa, în condițiile în care planul nu îl leagă juridic pe pretinsul creditor.
39. Acest viciu de tehnică legislativă contravine principiului securității raporturilor juridice și exigenței de previzibilitate a legii, așa cum acestea sunt consacrate în jurisprudența Curții Constituționale, dar și în jurisprudența CEDO (v. Rotaru c. României, § 52 și 57; Amann c. Elveției, § 56), precum și art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO, întrucât o asemenea intervenție arbitrară — trecerea în faliment la cererea unui terț nelegitim — echivalează cu o ingerință disproporționată în dreptul de proprietate al debitorului.
40. Complementar, această sintagmă legală încălcă și dreptul la apărare și a principiului contradictorialității protejat de art. 20 și 26 Constituție, art. 6 CEDO. Formularea vagă a sintagmei „fiecare creditor” permite ca o persoană:
- care nu a fost parte în procedura de adoptare a planului,
 - nu a fost supusă verificării jurisdicționale a creanței,
 - și nu a participat la votarea planului de restructurare,
 - să formuleze o cerere cu consecințe juridice iremediabile — falimentul și lichidarea.
41. În asemenea împrejurări arbitrare se anulează orice garanție de contradictorialitate, iar debitorul este pus în poziția de a se apăra într-o procedură de executare indirectă, inițiată de un terț, fără ca legitimitatea acestuia să fi fost verificată în prealabil. În consecință debitorului și creditorilor validați li se încălcă și dreptul la apărare, deoarece debitorul este chemat să răspundă față de o persoană ce **nu are calitatea procesuală confirmată în mod legal**.
42. În același timp, norma atacată lipsește de eficiență și caracter real garanțiile oferite de procedura de restructurare și planul aprobat de instanță, în condițiile în care un terț străin de plan poate declanșa efectul său cel mai grav: falimentul și lichidarea patrimoniului. În acest mod, este încălcat și art. 46 din Constituție, privind protecția proprietății, dar și art. 54, în măsura în care ingerința legislativă nu este necesară, proporțională și nu urmărește un scop legitim.
43. În concluzie, lipsa unei distincții clare între creditorii incluși în plan (creditori validați) și ceilalți (inclusiv preținși creditori curenți sau litigioși) face ca sintagma „fiecare creditor” să nu respecte criteriile de claritate, previzibilitate și coerență ale unei norme juridice de calitate.

- În lipsa unei astfel de distincții, norma permite abuzuri și generează o incertitudine intolerabilă pentru toți participanții la procedură, în special pentru debitorul care execută planul.
44. Totodată, printr-o eventuală hotărâre de admitere a unei cereri de revocare a planului instanța este pusă în situația să dispună în dispozitivul hotărârii asupra lichidării integrale a patrimoniului debitorului. Totuși, în speță la moment în patrimoniul debitorului se află și apartamentele în privința cărora creditorii garantați și-au investit mijloacele financiare și au o așteptare legitimă că le vor primi în proprietate odată cu finalizarea lucrărilor de construcție.
45. Considerăm că în asemenea situația sintagma contestată este vădit contrară art.46 din Constituție atât în privința dreptului de proprietate al debitorului, cât și al creditorilor garantați or, este inadmisibil în asemenea situație ca apartamentele creditorilor să fie valorificate în cadrul procedurii de lichidare.
46. Dreptul de proprietate al SA „Scana” este astfel grav afectat prin aplicarea arbitrară a art. 217. Prin cererea de trecere în faliment formulată de SRL „Basconslux” — o entitate care nu a fost parte în procedura de restructurare și nu are o creanță validată - se riscă lichidarea întregului patrimoniu al SA „Scana” or, dreptul de a continua activitatea, de a-și conserva bunurile și de a-și realiza obligațiile conform unui plan judiciar este parte integrantă din dreptul de proprietate comercială, protejat de art. 46 Constituție și art. 1 Protocolul 1 CEDO (v. cauza *Stretch c. Regatului Unit, Bäck c. Finlandei*).
47. În lipsa unui mecanism clar de delimitare între creditorii „validați” și cei „cu preținse creanțe curente”, se creează riscul ca:
- planul aprobat să fie subminat din exterior,
 - patrimoniul societății să fie lichidat la cererea unei persoane fără legitimitate procesuală activă,
 - iar debitorul să piardă proprietăți și afacerea, fără protecții proporționale și necesare într-un stat de drept.
48. Această situație echivalează cu o ingerință arbitrară și disproporționată în dreptul de proprietate, ceea ce contravine jurisprudenței constante a CEDO (v. *Pressos Compania Naviera S.A. c. Belgia, Sporrang și Lönnroth c. Suediei*).
- Referitor la existența unor măsuri alternative mai puțin intruzive, care au legătură cu scopurile legitime urmărite:
49. Testul măsurilor mai puțin restrictive verifică dacă legislatorul putea adopta măsuri legislative care să realizeze la fel de eficient scopul legitim urmărit și care să limiteze mai puțin dreptul fundamental protejat, în comparație cu măsurile contestate (a se vedea HCC nr. 20 din 3 noiembrie 2022, § 55).
50. Pentru a evita aceste consecințe neconstituționale, este esențial ca sintagma „fiecare creditor” din art. 217 alin. (1) să fie interpretată restrictiv, în sensul: „*fiecare creditor validat, inclus în tabelul definitiv și afectat de planul de restructurare*”.
51. Doar în această interpretare norma respectă coerența logică a procedurii de restructurare; asigură protecția proporțională a dreptului de proprietate și garantează accesul efectiv la justiție și apărarea intereselor legitime ale debitorului.
52. În viziunea noastră înlăturarea ambiguității sintagmei contestate ”fiecare creditor” din art.217 alin.(1) din Legea insolvențabilității poate fi realizată prin completarea de către legislator a noiei legale și expunerea acesteia în următoarea redacție:

„Dacă, pe parcursul realizării planului procedurii de restructurare, debitorul nu respectă prevederile lui sau planul nu este realizat în termen, comitetul creditorilor sau creditorul inclus în programul de stingere a creanțelor din planul procedurii de restructurare în mod individual, poate înainta o nouă cerere introductivă, care va avea ca efect intrarea în faliment și lichidarea patrimoniului debitorului fără a mai fi necesară dovada insolvabilității lui.”

E. Cerințele Autorului:

Prin prezenta, autorul solicită admiterea spre examinare în fond a excepției de neconstituționalitate și declararea neconstituționalității sintagmei „fiecare creditor” din conținutul art.217 alin.(1) din Legea insolvabilității nr.149/2012.

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)

Nu sunt.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării

Declar pe propria mea onoare că informațiile prezentate Curții în prezenta sesizare sunt veridice

*Cu deosebită considerație,
Culcitchi Anatolie*

ÎNCHEIERE

03 iunie 2025

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul central)

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
grefierul

Arhip Alexandru
Aculov Vladlena

examinând în ședință publică cererea înaintată de avocatul Leșanu Tudor în interesele reprezentantului debitorului Culcițchi Anatolie cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale,

în cauza de insolabilitate intentată în privința societății pe acțiuni „SCANA”, în planul procedurii de restructurare,

a c o n s t a t a t :

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul central) se află spre examinare cauza de insolabilitate intentată în privința societății pe acțiuni „SCANA” (în continuare – S.A. „SCANA”), în planul procedurii de restructurare.

În cadrul ședinței de judecată din 22 mai 2025, avocatul Leșanu Tudor a înaintat în interesele reprezentantului debitorului Culcițchi Anatolie cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale.

În motivarea acesteia a invocat că obiectul excepției de neconstituționalitate este sintagma „fiecare creditor” din art. 217 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și intră în categoria actelor enumerate la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, care pot fi supuse controlului de constituționalitate.

Excepția este ridicată de administratorul statutar al S.A. „SCANA”, deci de o parte a procesului de insolabilitate pendinte.

Prevederile contestate urmează să fie aplicate în procesul de insolabilitate desfășurat în privința societății debitoare, iar în mod special – în procedura de examinare a cererii introductive înaintată de S.R.L. „BASCONSLUX”. Astfel, cererea introductivă nominalizată a fost înaintată în temeiul art. 217 din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, iar deponentul pretinde că deține creanțe apărute după intentarea procesului de insolabilitate în privința S.A. „SCANA” (creanțe curente). Pe de altă parte, S.A. „SCANA” consideră că S.R.L. „BASCONSLUX” nu poate fi subiect al unei asemenea acțiuni de revocare a planului procedurii de restructurare și trecere în procedura falimentului deoarece nu este creditor validat, nu este inclus în Programul de stingere a creanțelor și nu este afectat de realizarea planului de restructurare.

Reliefează și că sintagma contestată este obiect al Deciziei Curții Constituționale nr. 116 din 08 septembrie 2022. Însă, prin sesizarea anterior soluționată de autoritatea de jurisdicție constituțională au fost formulate alte critici de neconstituționalitate decât cele expuse prin prezenta cerere înaintată. Astfel, sunt expuse critici vizând constituționalitatea sintagmei „fiecare creditor” în raport cu articolele 8, 20, 23, 46 și 54 din Constituție, reieșind din faptul că cererea introductivă examinată în cauză a fost depusă de o persoană care nu este creditor validat, nu este inclus în graficul de stingere a creanțelor și nu ar fi afectat de posibila nerealizare a Planului procedurii de restructurare.

Conchide că condițiile prevăzute de art. 12¹ din Codul de procedură civilă sunt întrunite. Prin urmare, solicită admiterea ridicării excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale privitor la examinarea constituționalității sintagmei „*fiecare creditor*” din conținutul art. 217 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

În ședința de judecată, reprezentantul debitorului Culcițchi Anatolie și avocatul acestuia Leșanu Tudor au susținut cererea înaintată și au solicitat admiterea acesteia.

În ședința de judecată, administratorul insolvenței S.A. „SCANA”, Vasiliev Ruslan a lăsat la discreția instanței incidentul de procedură evidențiat.

În ședința de judecată reprezentantul S.R.L. „BASCONSLUX”, Ciofu Vitalie a solicitat respingerea cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând materialele cauzei, apreciind probele și înscrisurile administrate, instanța de insolvență stabilește următoarele.

În ședința de judecată s-a constatat și din materialele cauzei rezultă că, prin încheierea din 28 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis spre examinare cererea privind intentarea procesului de insolvență față de S.A. „SCANA”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, s-au admis cererile introductive față de S.A. „SCANA” depuse de Zinciuc Maria, prin intermediul avocatului Bargan Iurie, și de B.C. 3 „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A.; s-a constatat insolvența S.A. „SCANA” și s-a intentat procedura de insolvență a întreprinderii; s-a ridicat dreptul lui Culcițchi Anatolie de administrare a S.A. „SCANA” și s-a desemnat Chicu Dumitru în funcția de administrator al insolvenței, cu transmiterea către acesta a dreptului debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare; s-a împuternicit administratorul insolvenței să preia în posesiune și administrare, inclusiv prin executare silită, bunurile S.A. „SCANA”; s-a stabilit termenul-limită de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor pentru data de 25 noiembrie 2016; s-a făcut un apel special adresat creditorilor garanți de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept de preferință; s-a obligat administratorul insolvenței să verifice creanțele, să întocmească și să comunice instanței de insolvență tabelul lor definitiv până la data de 15 decembrie 2016; și s-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru data de 13 ianuarie 2017, ora 10:00.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2018, cauza de insolvență, intentată la cererile introductive, depuse de avocatul Bargan Iurie în interesele creditorului Zinciuc Maria și de B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A. privind constatarea insolvenței S.A. „SCANA”, la care s-a alăturat și Strugăreanu Mihail, s-a transferat pentru judecare în instanța competentă – Judecătoria Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 13 noiembrie 2019, s-au respins contestațiile depuse de Covalenco Andrei, reprezentantul B.C. „EXIMBANK” S.A., avocatul Cucu Mihail, reprezentantul S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT”, Irina Bambuleac, reprezentantul Lilianei Brînză, avocatul Lunga Dmitrie și Vlah Victor împotriva hotărârilor adunării creditorilor S.A. „SCANA” în procedură de restructurare din 30 mai 2019, ca fiind neîntemeiate. S-a admis cererea administratorului insolvenței Vasiliev Ruslan cu privire la confirmarea planului procedurii de restructurare a S.A. „SCANA”. S-a confirmat planul procedurii de restructurare a S.A. „SCANA”, acceptat de adunarea creditorilor, conform procesului-verbal din 30 mai 2019. S-a încetat procedura de restructurare și s-a aplicat planul procedurii de restructurare față de societatea debitoare. S-a confirmat în funcția de administrator al procesului de insolvență al S.A. „SCANA” administratorul autorizat Vasiliev Ruslan. S-a restabilit debitorul în dreptul de administrare a masei debitoare a S.A. „SCANA” în conformitate cu planul confirmat, sub supravegherea administratorului insolvenței Vasiliev Ruslan.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul central) din 10 octombrie 2022, s-au respins cererile depuse de Vlah Victor și reprezentantul creditorului S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT”, avocatul Cucu Mihail privind anularea hotărârii adunării creditorilor din 11 martie 2022. S-a admis cererea loctiitorului administratorului insolvenței, Selevestru Irina privind confirmarea modificărilor la planul procedurii de restructurare. S-au confirmat modificările la planul procedurii de restructurare, acceptate de adunarea creditorilor S.A. „SCANA” din 11 martie 2022.

În cadrul ședinței de judecată din 22 mai 2025, avocatul Leșanu Tudor a înaintat în interesele reprezentantului debitorului Culcițchi Anatolie cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în privința sintagmei „*fiecare creditor*” din conținutul art. 217 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 12¹ alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Cu privire la prima condiție, instanța de insolvență determină că obiectul excepției de neconstituționalitate invocată de reprezentantul administratorului S.A. „SCANA” restabilit în dreptul de administrare a masei debitoare în cauza pendinte îl constituie sintagma „*fiecare creditor*” din conținutul art. 217 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Instanța reține că, în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. g) din Constituție, Curtea Constituțională rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice.

La caz, obiectul excepției ridicată de în numele reprezentantului debitorului se circumscrie în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție. Prin urmare, este întrunită condiția legată de obiectul sesizării, în modul în care rezultă din prevederile procesuale citate și Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

Cu privire la a doua condiție, instanța observă că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de către reprezentantul debitorului S.A. „SCANA”, care, în sensul art. 4 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, este participant la procesul de insolvență. Respectiv, excepția de neconstituționalitate în privința normei precitate este ridicată de subiectul căruia i s-a conferit acest drept, în baza articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție.

În continuare, se menționează că în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că excepția de neconstituționalitate este un instrument de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale și poate fi ridicată doar în cadrul examinării unei cauze în instanța de judecată. Astfel, norma contestată trebuie să fie aplicabilă la soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată.

Mai mult, dispozițiile contestate trebuie să fie determinante pentru soluționarea cauzei în cadrul căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate (potrivit Deciziei nr. 51 din 08 aprilie 2021).

Referitor la aspectul enunțat, se notează că excepția de neconstituționalitate în modul deja descris a fost invocată de participantul la proces în cauza de insolvență intentată în privința S.A. „SCANA” și în particular – în procedura de examinare a cererii introductive înaintată de S.R.L. „BASCONSLUX”.

Prin cererea din 30 noiembrie 2024, S.R.L. „BASCONSLUX” a solicitat intentarea procedurii de faliment în privința S.A. „SCANA” în legătură cu nerespectarea planului, intrarea în faliment și lichidarea patrimoniului debitorului. Cererea introductivă a fost înaintată pe baza art. 217 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 și deponentul a prezumat calitatea sa de creditor în raport cu debitorul în temeiul unei creanțe apărute în procesul de executare a contractului de colaborare încheiat între S.A. „SCANA” și S.R.L. „BASCONSLUX” la data de 24 decembrie 2019.

Corespunzător, instanța denotă că sintagma contestată de participantul la proces prin excepția formulată urmează să fie aplicată la soluționarea cererii introductive nominalizată *supra*.

Referitor la întrunirea criteriului privind lipsa unei hotărâri anterioare a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate, studiind jurisprudența care poate fi accesată pe pagina web a Curții, precum și potrivit argumentelor expuse de autorul excepției de neconstituționalitate, art. 217 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, inclusiv sintagma „*fiecare creditor*” din alineatul (1) al normei în cauză, a constituit obiect al Deciziei nr. 179 din 25 noiembrie 2021 și a Deciziei nr. 116 din 08 septembrie 2022.

Obiect al deciziei nr. 179 din 25 noiembrie 2021 l-a constituit articolul 217 alineatele (1), (2), (3) și (6) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012. Stabilind întrunirea condițiilor de admisibilitate a sesizării excepției de neconstituționalitate, Curtea a constatat că de invocarea excepției de neconstituționalitate nu ar profita, în primul rând, autorul acesteia, excepția având caracterul unei *actio popularis*. Prin urmare, s-a declarat inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 217 alineatele (1), (2), (3) și (6) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, ridicată de dl avocat Andrei Iosip, reprezentantul administratorului insolvenței al S.R.L. „VALIEXHIMP”, în dosarul nr. 2i-625/18, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul central.

Obiect al deciziei nr. 116 din 08 septembrie 2022 l-a constituit textul „fără a mai fi necesară dovada insolvenței lui” din articolul 217 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012. Însă, Curtea a stabilit că, în motivarea sesizării, autorul a criticat și textul „*fiecare creditor*” din articolul menționat (§ 16).

Instanța determină că autorul sesizării soluționată prin decizia nr. 116 din 08 septembrie 2022 a invocat că „textul contestat contravine principiilor echității și egalității participanților la procesul judiciar, deoarece le permite creditorilor să intenteze de sine stătător, fără acordul adunării creditorilor sau al comitetului creditorilor, procedura falimentului față de debitorul aflat în procedura realizării planului de restructurare” (§ 10). Referitor la aceste critici, Curtea a observat că „*articolul 53 alin. (2) din Lege stabilește că toate acțiunile împotriva debitorului sunt exercitate în numele creditorilor de către adunarea creditorilor și de comitetul creditorilor, cu excepția cazurilor în care prezenta lege prevede în mod expres exercitarea dreptului de către creditor în mod individual. Astfel, în cazurile stabilite de lege, creditorul poate acționa în mod individual pentru apărarea drepturilor sale, dacă nerealizarea planului de restructurare afectează direct interesele creditorului*” (§ 21).

Deci, sub aspectul ultimei condiții de admisibilitate, obiectul sesizării este parte a obiectului unei sesizări anterioare depusă la Curte, care a fost soluționată prin Decizia nr. 116 din 08

3

septembrie 2022. Prin sesizarea soluționată anterior, ca și în prezenta cauză, autorul excepției a formulat critici vizavi de dreptul fiecărui creditor de înainta o nouă cerere introductivă dacă, pe parcursul realizării planului procedurii de restructurare, debitorul nu respectă prevederile lui sau planul nu este realizat în termen, cerere care va avea ca efect intrarea în faliment și lichidarea patrimoniului debitorului fără a mai fi necesară dovada insolvabilității lui. În acest context, Curtea a menționat că în cazurile stabilite de lege, creditorul poate acționa în mod individual pentru apărarea drepturilor sale, dacă nerealizarea planului de restructurare afectează direct interesele creditorului.

Prin sesizarea formulată la data de 22 mai 2025, participantul la proces a invocat critici ale normei legale și din perspectiva calității legii (art. 23 din Constituție) și a încălcării dreptului de proprietate al debitorului în privința căruia fiecare creditor poate înainta o nouă cerere introductivă, dacă, pe parcursul realizării planului procedurii de restructurare, debitorul nu respectă prevederile lui sau planul nu este realizat în termen (art. 46 din Constituție).

În contextul conturat, instanța apreciază că sunt întrunite condițiile stipulate la art. 12¹ din Codul de procedură civilă în vederea sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate în privința textului „fiecăre creditor” din art. 217 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Prin urmare, va admite cererea înaintată de avocatul Leșanu Tudor în interesele reprezentantului debitorului Culcițchi Anatolie cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și va sesiza Curtea Constituțională în modul solicitat.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în conformitate cu art. 12¹, art. 269-270 din Codul de procedură civilă, instanța de insolvabilitate –

d i s p u n e:

Se admite cererea înaintată de avocatul Leșanu Tudor în interesele reprezentantului debitorului Culcițchi Anatolie cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale.

Se ridică excepția de neconstituționalitate în privința textului „fiecăre creditor” din art. 217 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Arhip Alexandru